

1. പുക്കളോകയും വാക്കൊളാക്കപ്പോൾ

ഒരു തള്ളക്കിളിയതമക്കുങ്ങൽ,
കലിരയുമായിതാ തിട്ടക്കത്തിൽ പറ-
ന്നണയുന്ന,പെട്ടുനവർ നട്ടുന്ന!
പിടയുന്ന! ചുറ്റിപ്പുനാഴലുന്ന!,
അവളുടെ വിളി മനഷ്യഭാഷയിൽ,
ഇതായിരിക്കാമെന്നനിക്ക തോന്നുന്ന :
നിങ്ങളുൾ ലോകത്തെയുള്ള ചെയ്തു? -

നിങ്ങളുൾ ലോകത്തെയുള്ള ചെയ്തു.-സുഗതക്കമാർ.

■ കിളിയുടെ ചോദ്യത്തിനുള്ള നിങ്ങളുടെ ഉത്തരം കുറിക്കുക.

- * തള്ളക്കിളി ക്കണ്ണങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണവുമായി പറന്നണയുന്ന.
 - * മുട്ടം ക്കണ്ണങ്ങളെയും മരത്തെയും കാണാതാവുന്ന അവസ്ഥ.
 - * അവർക്ക് സംഭവിക്കുന്ന ദുരന്തം - അമ്മയുടെ നിലവിളി
 - * നിങ്ങളുൾ ലോകത്തെ എന്ത് ചെയ്തു എന്ന് ചോദിക്കുന്നതു പോലെ
കവയിത്രിക്ക് തോന്നുന്ന.
- *ഉത്തര സൂചനകൾ**
- *കിളിയുടെ എല്ലാ സ്വപ്നങ്ങളും ആ ക്കണ്ണങ്ങളായിരുന്നു.
 - * പ്രക്രമിക്കുന്ന ജീവജാലങ്ങൾക്കും നേരെ യുള്ള മനഷ്യത്തെ ആക്രമണങ്ങൾ
 - * പ്രക്രമിയെയും ജീവജാലങ്ങളെയും തന്റെ ഇഷ്ടത്തിനുനിച്ച്
മാറ്റിമറിക്കുന്ന മനഷ്യർ - സ്വയം ദുരന്തം ഏറ്റവാദ്ധുനവർ, ക്ഷണിച്ച്
വരുത്തുനവർ. * പാരിസ്ഥികമായ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് അകന്ന് പോകുന്ന
മനഷ്യർ.
 - * ഭൂമി നമ്മുടെതല്ല, നാം ഭൂമിയുടെതാണ് - പ്രക്രമിക്കുന്ന ഭൂമിക്കും നേരെ
മനഷ്യൻ്റെ കയ്യേറ്റങ്ങൾ.
 - * എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ഭൂമിയുടെ അവകാശികളാണ് എന്ന വസ്തു
അനുമാവുന്നു.
 - * പ്രക്രമിയുടെയും ജീവജാലങ്ങളുടെയും നിസ്സഹായതയുടെ നിലവിളികൾ.

■ അതേ പ്രാർത്ഥന - ഇടഴ്ചരി ശോവിന്നൻ നായർ

*മലപ്പറമ്പിലെ പൊന്മാനിയിൽ ജനനം.ശക്തിയുടെ കവി എന്നറിയപ്പെടുന്നു. തൃഖുഷി, പുത്തൻകലവും അരിവാളം, കാവിലെ പാട്, പുതപ്പാട്, ഒരു പിടി നെല്ലിക്കു, അന്തിത്തിരി, കുറുത ചെട്ടിച്ചികൾ എന്നിവ പ്രധാന കൃതികൾ.

സഹാരയായ മാവിന്റെ ആത്മസമർപ്പണത്തിന്റെയും അപേക്ഷയുടെയും [അർത്ഥമന്ത്രം] ആവിജ്ഞാനമാണ് ഈ കവിത. തേമാവ് കവിയുടെയും മാനവം കവിതയുടെയും പ്രതീകമായി മാറുന്നു. അതായത് കവിയുടെ സർശാത്മക ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതീകം തുടക്കായി ഈ കവിതയെ കാണാനാവും മാവ് ഒരു പാരിസ്ഥിതിക ബിംബമായിട്ടാണ് കവിതയിൽ കടന്ന വരുന്നത്.

■ പാരഭാഗാശയം

- * ഒരു തേമാവ് വസന്തദേവനോട് പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നിനിടത്താണ് കവിത ആരംഭിക്കുന്നത്.
- * തേമാവ് അടിമുടി പുക്കലക്കണിന്തു നിന്നു.
- * ദേവതാനഗരമനോണം ഉള്ളിമാങ്ങകളിലെണ്ണ പോലും പാശായില്ല.
- തേമാവ് നിരിയെ കായ്ക്കു. മാവിലാകെ മാനവം നിരിന്തു.
- * സമുദ്ധി (ഐശ്വര്യം) വർധിക്കുന്നോരും സജ്ജനങ്ങൾ തുടർത്തെ വിനിതരാക്കമെന്ന പാഠം വിദ്യാനാർ മാവിൽ നിന്നു പതിച്ച. മറുള്ളവരെ പതിപ്പിച്ചു. മാനവം നിരിന്തു കൊന്പുകൾ ഉല്ലത്ത് തുങ്ങുന്നത് വിനയഭാവമായി കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
- * അധ്യയനം - വിദ്യാലയത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഒപ്പചാരിക വിദ്യാഭ്യാസം.
- * അനധ്യായം - പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് സ്വാഭാവികമായി ലഭിക്കുന്ന, അനഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന അറിവ്.
- * വേന്നുതിയുതി മാവിന്റെ നിക്ഷേപങ്ങൾ മാണിക്യരക്തങ്ങളാക്കുന്നു. പച്ച മാങ്ങ പഴത്തമാങ്ങയാക്കി മാറുന്നു. വേന്നൽ ഉള്ളതിയുതി മാവിന്റെ നിക്ഷേപങ്ങൾ മാണിക്യരക്തങ്ങളാക്കുന്നു.
- * ആയിരം അണ്ണാരകണ്ണമാർ അതിൽ പാണ്ടുകയറി, ആയിരം കാക്കകൾ പറന്നുന്നു.
- * കൊച്ചുടികൾ വെച്ച് നിരവധി കൊച്ചുട്ടികൾ ആ മാണ്ണോടിനു, മാതേതാപ്പിനു മായിക(സപ്പ്)നഗരമാക്കി.
- * ഫലസമുദ്ധമായി തേമാവ് നിൽക്കുന്നോണാണ് പാത വക്കത്ത് വഴിപ്പുണിക്കായി പൊട്ടിച്ചിട്ട് ഉള്ളാൻ കല്ലുകൾക്ക് ചിറകക്കൂളുച്ചത്.
- * കല്ലുകളുടുത്ത് തേമാവിലേക്ക് എറിയുന്നതും, കല്ലുകൾ വേഗത്തിൽ പറന്ന പോകുന്നതും മാങ്ങകൾ വീഴുന്നതും പിന്നീട് തേമാവ് ശ്രദ്ധയാവുന്നതും കവി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.- ഇവിടെ കല്ലുകൾക്ക് ചിറക് മുളക്കുക.- പ്രയോഗ ഭംഗി ശ്രദ്ധിയ്ക്കു.
- * മാനവം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തേമാവ് സ്വർല്ലോക നടയിലെത്തി കരഞ്ഞു

നിന്ന.

- * കല്പഷമാം സ്വർഖലോകം -സ്വർഗ്ഗലോകം പോലും കല്പഷമായി - സാധ്യവായ തേഹാവിന പോലും ഇതുയധികം വേദന അനഭവിക്കേണ്ടി വന്നതിന്റെ സുചന.
- * മാവ് വസന്തത്തോട് തനിക്കിനിയും സഹല ജീവം തന്നാലുമെന്ന് അദ്യർമ്മിക്കുന്ന.(പ്രഥമായ ജീവിതമെന്നം പഴങ്ങൾ/ മാസവഞ്ചൾ നിന്നെതിരെ ജീവിതമെന്നം സുചന - സാർത്ഥകമായ ഒരു ജീവം ,അർത്ഥമുള്ള, മുല്യമുള്ള ജീവിതം)
- * ഇതു കേട്ട് വസന്തദേവൻ "വേറിയുള്ള വരമെങ്കൽ" എന്ന് ആക്രോഷിച്ചു കൊണ്ട് - ഇനിയുമിനിയും വേദനകൾക്കു വേണ്ടിയാണോ നിന്റെ പ്രാർത്ഥന എന്ന ചോദിക്കുന്നു.
- * വേദനകളൂശിന്ത്യ് ഒരു സഹല ജീവിതം സാധ്യമല്ലെന്നം സഹല ജീവിതത്തിൽ വേദന അനഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നതിലെ വൈദ്യുത്യവും സുചന.
- * പരിസ്വരത്തുപ്രഭാതാംഗ്രഹപതിയും --ഉദിച്ചയങ്ങൾ പ്രഭാതകിരണം (ഇളം വെയിൽ) പതിയും തളിരിലകൾ ഇളക്ക മാറ്റ് ആ മാവ്(മാക്കം) പറഞ്ഞു.
- * " സമൃദ്ധിതൻ കണ്ണിരെതു പൂളിച്ചാലും വരം, അയ്യോ ദാരിദ്ര്യത്തോടു മരവിപ്പാണു സഹനിയം "
- *ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ അമവ നിഷ്പലതയുടെ മരവിപ്പാണ് അസഹനിയം എന്നം സമൃദ്ധി അമവ സഹലതയുടെ കണ്ണിർപ്പൂളിപ്പാണ് ശ്രേഷ്ഠമെന്നുള്ള മാവിന്റെ മറുപടി, മഹത്തായ ഒരു ജീവിതവിക്ഷണവും പകർന്ന് തയന്നണം.

■ **ജീവിതപാഠം: കവിതയിൽ നിന്ന്**

ആരാല്ലുൻ മുതനാമ
രാരാല്ലുൻ മുതനാമർ
പാരിതിലെല്ലാം മെനെ
പാഡിപ്പിക്കുന്നണ്ണെന്നോ?

- * പ്രകൃതി തന്നെയാണ് മുതനാമൻ.
- * പ്രകൃതിയിൽ നിന്നു നാം ഒരു പാട് പാംങ്ങൾ പാഠിക്കുന്നു.
- * വായിച്ചാലും വായിച്ചാലും തീരാത്ത പുസ്തകമാണ് പ്രകൃതി എന്ന വിശ്വേഷണം :

◆ -- ഇതേ ആശയം തയന്ന പാംഭാഗത്തിലെ വരികൾ.

" സമൃദ്ധി മുറ്റിട്ടും തോറും കുന്നിയുകെന്നവിവ്രാ
രന്യായം പരിപ്പിച്ചത്തിനെചുണ്ടി"

അധ്യയനം - ഔപചാരിക വിദ്യാഭ്യാസം.

അനധ്യായം - പ്രകൃതി നൽകുന്ന പാംങ്ങൾ.

- *അതേ പ്രാർത്ഥനയിലെ പ്രകൃതി പാംങ്ങൾ.
- * ഉയരത്തിലെത്തുന്നോറും എളിമ ഉണ്ടാക്കുമെന്ന / ഉണ്ടാക്കണമെന്ന പാഠം
- * കൊടും ചുടേറും മറ്റൊള്ളവർക്കായി ഏറ്റവും മികച്ചതു തന്നെ നൽകുന്നമെന്ന

തേമാവിന്റെ മോഹം.

* സ്വഭിമുട്ടുകൾ എറെ സഹിച്ചും പിന്നെയും പുക്കാനള്ളു ആഗ്രഹം.

* നൽകുന്നതിന്റെ വേദന ആനന്ദകരമാണ്., ആത്മസംത്രപ്പി നൽകുന്നതാണ്.

■ കർഷ്ണാ ഭംഗി

" തുംഗമാം മീനച്ചടിൽ തേമാവിൻ മരതക

കിങ്ങിണി സഖഗന്ധിക സ്വർണ്ണമായീൽ മുഖം " (മാവശം - വൈലോപ്പിജ്ഞാ)

ഈ വരികളോട് സാദൃശ്യമുള്ള പാഠാഗത്തിലെ വരികൾ

" അയൽ വക്കതന്ന വഴിപ്പണിക്കുടച്ചിട്ടോരു

തള്ളിക്കള്ളുകൾക്കൊക്കെച്ചിരിക്കംവനു " (ഇടശ്ശേരി)

* കല്ലുകൾക്കൊക്കെച്ചിരിക്കം വനു - എന പ്രയോഗ സവിശേഷത

* ചിരിക്കം വനു എന്നത് മാവശം പാകമാകന്നോഫേക്കം അത് കഴിക്കാൻ എത്തുന പക്ഷികളെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു.

* കട്ടികൾ കല്ലുറിയുന്നതും മാവശം വിഴീ കഴിക്കാനാണ്.

* പക്ഷികളും കട്ടികളും മാവശം കഴിക്കുന്നത് മാവിന് സന്തോഷമുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യം.

* മാഞ്ചോട്ടും കല്ലേറ്റും കട്ടികളും ചേരുന്ന് സൂഷ്ടിക്കുന്ന ഉല്ലാസഭരിതമായ ആന്തരീക്ഷം.

വഴിപ്പണിക്കുടച്ചിട്ട് കല്ലുകൾ -- ആർത്ഥമതലങ്ങൾ - വഴി, രോധ് പണിയുന്നോൾ നിലത്ത് നിരത്താനായി ഉടച്ചിട്ട് കല്ലുകൾ.വഴിയുണ്ടാക്കാൻ , വഴി വെട്ടാൻ .

* കവിതയിലേക്ക് വഴിവെട്ടുന നിത്യപങ്ങൾ, കവിയുടെ സർഗ്ഗാത്മക ജീവിതത്തിന് നേരെയുള്ള കല്ലേറ്.

* തേമാവിനും കല്ലേറ്, കവിക്കും കല്ലേറ് (വിമർശനം). രണ്ടും നല്ലതിന്.

* എത്രതനെ കല്ലേറ് എറ്റിട്ടും പിന്നെയും സഹായായി നിൽക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന തേമാവ് .

എത്രയെത്ര വിമർശനങ്ങളേറ്റിട്ടും കാവു വുക്ഷത്തിൽ മധുരഹമലങ്ങൾ നിറക്കുന്ന കവി.

വിമർശനങ്ങൾ പിന്നെയും പിന്നെയും എഴുതാദം നൽകുന്ന പ്രക്രിയ ആക്കന്നു.

■ കവിയും കവിതയും

"സമുദ്ദിതൻ കണ്ണിരെതുപുളിച്ചാലും വരും, അയോ

ദരിദ്രത്തിന്റെ മരവിപ്പാണസഹനിയം "

* സമുദ്ദിയിലും (സമുദ്രതയിലും എരുശവരുത്തിലും) എൽക്കേണ്ടി വരുന്ന കല്ലേറുകൾ, അതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന സങ്കടങ്ങൾ അതെത്ര കയ്പ്പാർന്നതെങ്കിലും അത് ഒരു വരമാണ് എന്ന് കവി പറയുന്നു. (സമുദ്ദിയിലുണ്ടാകുന്ന കണ്ണിരിന്റെ തച്ചി, കയ്പ്പാർന്ന അനാദിവെത്തെ മയപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്ന സമീപനം).

* മാവശമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് മാവിന് കല്ലേറ് എറ്റവാങ്ങേണ്ടി വരുന്നത്.(മാങ്ങയുള്ള മാവിലേക്കല്ലുറിയും)

* അതുപോലെ സർഗ്ഗാത്മകതയാണ് തന്റെ കാവു വുക്ഷത്തിൻ മധുര ഹമലങ്ങൾക്ക് നേരെയുള്ള കല്ലേറിന് (വിമർശനത്തിന്) കാരണം.അത് അഭിമാനവും ആഹ്വാദവുമാകുന്നു.

*ദരിദ്രം - എല്ലാ സർഗ്ഗാത്മകതയെയും നശിപ്പിക്കും. അത് മരവിപ്പണഡാക്കുന്നതാണ്.

* സമുദ്ദാത്ത പ്രക്തി, സർഗാതമകതയെ നശിപ്പിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ സർഗാതമകതയെ മരവിപ്പിക്കുമെന്നും കവി സൂചന

* സർഗാതമകമല്ലാത്ത ജീവിതത്തെക്കരിച്ച് ആലോച്ചിക്കുന്ന കവികൾ കഴിയുന്നില്ല.

സമുദ്ദിയിൽ വേദനകൾ ഏറ്റവാങ്ങുന്നത് അനുഗ്രഹമായി കത്തുന കവി, ഭാരിപ്പുത്തിൻ്റെ/ ഇല്ലായ്യുടെ മരവിപ്പ് അസഹനീയമാണെന്ന് പറയുന്നു.

■ തേമാവ് കവിയുടെയും മാനവം കവിതയുടെയും പ്രതികമാക്കുന്നതെങ്ങനെ

കവി (തേമാവ്) -- കവിത (മാനവം)

*കവിയുടെ സംഭാവന - കവിത ,തേമാവിന്റെ സംഭാവന - മാനവം'.

* അണ്ണാരക്കണ്ണൻ, കാക്കകള്ളം കട്ടികള്ളം - മാനവംസ്വാദകൾ ,കവിതയെ സംബന്ധിച്ച് കവിതാസ്വാദകൾ.

* തേമാവിനേൽക്കുന്ന കല്ലേൻ .കവികൾ എൽക്കുന്ന സാഹിത്യ വിമർശനങ്ങൾ.

* സമുദ്ദിയിൽ തല കനിക്കുന്ന തേമാവ്. സർഗ്ഗധനമായ ജീവിതത്തിൽ അഭിമാനിക്കുന്ന കവി.

* വേദനയില്ലും മാനവം നിറക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന തേമാവ്. വിമർശനങ്ങൾക്കിടയിൽ സർഗാതമക ജീവിതം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോകുന്ന കവി.

■ പദ്ധതിക്കാരി--

*കനിയുക്കുന്നവിവ്രാന്നധ്യായം - കനിയുക, എന്ന്, അവിവ്രാർ, അനധ്യായം

* ചുമുതിയുതിയതിൻ -- ചുമു, ഉത്തിയുതി, അതിൻ

*അയൽപ്പാതവക്കുത്തുന - അയൽപ്പാത, വക്കുത്ത്, അന്ന

* പരിസ്ഥിരൽ പ്രഭാതാംഗ്രൂ--- പരിസ്ഥിരൽ, പ്രഭാതം, അംഗ്രൂ

* കാക്കകളത്തില്ലുന്ന -- കാക്കകൾ,അതിൽ, പറന്ന

* പറിപ്പിച്ചിത്തിനെചുണ്ടി --പറിപ്പിച്ച്, ഇത്,അതിനെ, ചുണ്ടി

*വഴിപ്പണിക്കുടച്ചിട്ടോരുളുന്നകല്ല്-- വഴിപ്പണികൾ, ഉടച്ച്,ഇട, ഉരുളൻ, കല്ല്

■ വിഗ്രഹാർത്ഥങ്ങൾ

*മായികലോകം -മായികമായ ലോകം

* സഹാ ജനം - സഹാത്മായ ജനം

* പ്രഭാതാംഗ്രൂ -പ്രഭാതത്തിലെ അംഗ്രൂ

* മാണിക്യരതം - മാണിക്യമെന്ന രതം

*സുർഖോകം - സ്വർഗ്ഗമാകുന്ന ലോകം

തയ്യാറാക്കിയത്:

സുരേഷ് അരീകോട് (9562521509)

MA(malayalam)MA (English)MA(Journalism)

HST (malayalam)

GHSS Areekode, Malappuram

